KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 28.8.2001
KOM(2001) 495 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 466/2001 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i levnedsmidler

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Dette forslag til forordning indgår i en overordnet strategi til at nedbringe forekomsten af dioxiner, furaner og PCB i miljøet og i fødevarer og foder. Formålet med direktivet er at fastsætte grænseværdier for dioxiner og furaner i adskillige fødevarer.

Forureningen af foder og fødevarer med dioxiner, furaner og polychlorerede biphenyler (PCB) udgør en risiko for folkesundheden. Derfor er det nødvendigt at træffe foranstaltninger til at begrænse graden af forurening med disse stoffer. Allerede i hvidbogen om fødevaresikkerhed (KOM(1999) 719 af 12. januar 2000) fastslog Kommissionen, at der var behov for at fastsætte maksimumsgrænser for dioxiner gennem kæden fra foder til fødevarer. På sit møde i Feira i juni 2000 bad Det Europæiske Råd også Kommissionen om at foreslå harmoniserede regler for forurenende stoffer, navnlig for dioxiner. På sit plenarmøde den 4. oktober 2000 opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til at fastsætte maksimumsgrænser for dioxiner og PCB i alle fødevarer.

Det videnskabelige grundlag for at fastsætte disse niveauer er blevet højt prioriteret. Kommissionen har anmodet Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler (SCF) og Den Videnskabelige Komité for Foder (SCAN) om at vurdere de risici for folkesundheden, der hidrører fra tilstedeværelsen af dioxiner og PCB i fødevarer og foder. Dette omfatter en vurdering af tilførslen af dioxiner og PCB via kosten hos EU's befolkning og en påvisning af de vigtigste kilder hertil. SCAN og SCF afgav deres udtalelser hhv. den 6. og den 22. november 2000. SCF ajourførte sin udtalelse den 30. maj 2001 på grundlag af nye videnskabelige oplysninger, der var fremkommet siden vedtagelsen af komitéens oprindelige udtalelse.

SCF har fastsat en tolerabel ugentlig indtagelse (TWI) på 14 pg pr. kg kropsvægt om ugen. Dette tal er på linje med den foreløbigt fastsatte tolerable månedlige indtagelse på 70 pg/kg kropsvægt/måned, der blev foreløbigt fastsat af den fælles FAO/WHO-ekspertgruppe for tilsætningsstoffer til levnedsmidler (JECFA) på gruppens møde i begyndelsen af juni 2001. SCF konkluderede, at den gennemsnitlige menneskelige indtagelse af dioxiner og dioxin-lignende PCB i Europa har været anslået til mellem 1,2 og 3,0 pg/kg kropsvægt/dag. Dette betyder, at en betragtelig del af den europæiske befolkning stadig ligger over, hvad der fra et toksikologisk synspunkt kan betragtes som tolerabelt. SCF erklærer, at dette ikke nødvendigvis betyder, at der foreligger en væsentlig risiko for enkeltpersoners sundhed, fordi den tolerable ugentlige indtagelse inkluderer en sikkerhedsmargen. At overskride denne indtagelse undergraver imidlertid den beskyttelse, der ligger i sikkerhedsmargenen.

Menneskers eksponering sker hovedsagelig gennem fødevarer (>90 %). Med gennemsnitlige forbrugsvaner bidrager animalske fødevarer med ca. 90 % af indtagelsen gennem kosten (dvs. ca. 80 % af menneskers samlede eksponering for dioxiner). Dioxiner i animalske fødevarer hidrører især fra foderstoffer. Forurening af foder og fødevarer kan være en følge af miljøforurening. Derfor er der behov for en omfattende strategi for at nedbringe forekomsten af dioxiner i miljøet og i foder og fødevarer.

Foranstaltninger til at begrænse eller eliminere udledning af dioxiner i miljøet, der er rettet imod forureningskilden, er af stor betydning for at nedbringe den samlede forurening med dioxiner. Disse foranstaltninger vil blive omhandlet i en meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om en fællesskabsstrategi for dioxiner, furaner og PCB. Kommissionen forventer at kunne fremlægge denne meddelelse efteråret 2001.

Denne strategi vil fokusere på to aspekter:

- med hensyn til miljøet vil strategien fokusere på nuværende og fremtidige foranstaltninger til at nedbringe udslip af dioxiner i miljøet.

- med hensyn til foder og fødevarer vil strategien hovedsagelig dreje sig om, hvordan forekomsten af dioxiner i foder og følgelig i fødevarer kan nedbringes for at nå målværdierne, således at menneskers eksponering for dioxiner falder til under den tolerable ugentlige indtagelse (TWI), som SCF har fastsat.

Der er imidlertid behov for allerede at træffe foranstaltninger i fødekæden (fødevarer og foder) for at begrænse forekomsten af dioxiner i fødevarer og foder.

De foreslåede foranstaltninger vedrørende levnedsmidler består af tre søjler:

- for det første, fastsættelse af grænseværdier på et strengt, men realistisk niveau, under hensyntagen til baggrundsforureningen;

- for det andet, fastsættelse af indgrebsværdier som et redskab til "tidlig varsling", der udløser en proaktiv fremgangsmåde fra de ansvarlige myndigheders og erhvervslivets side med henblik på at identificere forureningens kilder og udbredelsesveje og at træffe foranstaltninger til at fjerne dem;

- for det tredje, fastsættelse af målværdier, dvs. de niveauer der skal opnås for at bringe eksponeringen af langt den største del af den europæiske befolkning ned under den tolerable ugentlige indtagelse, som SCF har fastsat.

For første søjle foreslår Kommissionen at fastsætte grænseværdier for foderstoffer under hensyntagen til baggrundsforureningen. Harmoniserede grænseværdier er et nødvendigt redskab for forvaltningen og for at sikre ensartet anvendelse over hele EU.

For at sikre, at alle erhvervsdrivende i hele fødekæden (foder og fødevarer) fortsat gør en indsats og træffer de nødvendige foranstaltninger for at begrænse forekomsten af dioxiner i foder og fødevarer, er der indeholdt en revisionsklausul med henblik på at fastsætte lavere grænseværdier senest i 2006.

Fra et toksikologisk synspunkt bør grænseværdier inkludere dioxiner og dioxinlignende PCB. Imidlertid foreligger der kun meget begrænsede data om forekomsten af dioxin-lignende PCB, og en sådan fremgangsmåde kan derfor føre til urealistiske grænseværdier, da bidraget fra dioxinlignende PCB til den samlede forurening varierer alt efter de foreliggende begrænsede data. Den omstændighed, at der ikke umiddelbart træffes foranstaltninger for dioxinlignende PCB, bør dog ikke forhindre umiddelbare foranstaltninger for dioxiner og furaner. Der stilles derfor forslag om foranstaltninger for dioxiner og furaner, indtil der foreligger mere omfattende data for dioxinlignende PCB, kombineret med aktive skridt til at fremskaffe disse data.

Den anden søjle består i at fastsætte indgrebsværdier, der udløser en proaktiv fremgangsmåde fra de ansvarlige myndigheders og erhvervslivets side med henblik på at identificere forureningens kilder og udbredelsesveje og at træffe foranstaltninger til at fjerne dem. Det er nødvendigt til stadighed at overvåge forekomsten af dioxiner og PCB i foder og fødevarer overalt i EU. I tilfælde af en unormal stigning i niveauet af dioxiner og dioxinlignende PCB skal forureningens kilder og/eller udbredelsesveje identificeres. Når de er blevet identificeret, bør der udformes og gennemføres foranstaltninger til forebyggelse eller begrænsning af fremtidig forurening fra disse kilder.

Tredje søjle vedrører den fremtidige fastsættelse af målværdier. Disse målværdier er de niveauer, der skal opnås for at bringe eksponeringen af langt den største del af den europæiske befolkning ned under den tolerable ugentlige indtagelse, som SCF anbefaler. Målværdier vil være en drivkraft for foranstaltninger, der er nødvendige for yderligere at nedbringe udslip i miljøet. Med en stigende nedgang i udslip vil fordelingen af forureningsniveauerne for de forskellige grupper af fødevarer bevæge sig mod lavere niveauer og komme tættere på målværdierne. Det er imidlertid indtil videre vanskeligt præcist at forudse miljøforanstaltningernes virkninger for niveauerne i de forskellige fodermidler og i de forskellige animalske levnedsmidler, og der kan derfor endnu ikke fastsættes nogen numeriske målværdier med rimelig videnskabelig sikkerhed.

En henstilling fra Kommission om indgrebsværdier og målværdier i fødevarer og foderstoffer, rettet til medlemsstaterne, vil blive vedtaget samtidig med den foreliggende forordning.

Kommissionen vil snarest stille forslag om foranstaltninger til fastsættelse af kravene til prøveudtagning og analysemetoder.

I overensstemmelse med proceduren i artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 315/93 af 8. februar 1993 om fællesskabsprocedurer for forurenende stoffer i levnedsmidler[1] blev foranstaltningerne i dette forslag fra Kommissionen forelagt Den Stående Levnedsmiddelkomité den 25. juli 2001 med henblik på en udtalelse.

Da Kommissionen ikke har modtaget en positiv udtalelse om det foreslåede udkast til foranstaltninger, skal den i henhold til ovennævnte forordning straks forelægge de foreslåede foranstaltninger for Rådet.

Dette forslag har ingen finansielle virkninger for Fællesskabets budget.

[1] EFT L 37 af 13.2.1993, s.1

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 466/2001 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i levnedsmidler

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 315/93 af 8. februar 1993 om fællesskabsprocedurer for forurenende stoffer i levnedsmidler[2], særlig artikel 2, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[3], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 466/2001 af 8. marts 2001 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i levnedsmidler[4] er det fastsat, at levnedsmidler, når de bringes i omsætning, ikke må have større indhold af forurenende stoffer end det i forordningen fastsatte.

(2) Udtrykket "dioxiner" omfatter en gruppe bestående af 75 polychlorerede dibenzo-p-dioxiner (PCDD) og 135 polychlorerede dibenzofuraner (PCDF) (kongenere), heraf er de 17 toksiske. Den mest toksiske kongener er 2,3,7,8-tetrachlordibenzo-p-dioxin (TCDD), der af Det Internationale Kræftforskningscenter (International Agency for Research on Cancer) og andre anerkendte internationale organisationer er klassificeret som kræftfremkaldende for mennesker. Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler konkluderede på linje med Verdenssundhedsorganisationen (WHO), at dioxiners kræftfremkaldende virkninger ikke forekommer ved værdier under en bestemt grænse. Andre negative virkninger, f.eks. endometriose samt neurologiske og immunosuppressive virkninger, forekommer ved meget lavere værdier og anses derfor for relevante ved fastsættelse af en tolerabel indtagelse.

(3) Polychlorerede biphenyler (PCB) er en gruppe af 209 forskellige kongenere, der kan inddeles i to grupper ud fra deres toksikologiske egenskaber: 12 kongenere har toksikologiske egenskaber, der svarer til dioxiner, og de kaldes derfor ofte "dioxinlignende PCB". De øvrige PCB'er har ikke dioxinlignende toksicitet, men har en anden toksikologisk profil.

---

2 EFT L 37 af 13.2.1993, s. 1.
3 EFT C ... af ..., s. ...
4 EFT L 77 af 16.3.2001, s. 1.

(4) Hver kongener af dioxiner eller dioxinlignende PCB'er har et forskelligt toksicitetsniveau. For at kunne opsummere disse forskellige kongeneres toksicitet er begrebet toksicitetsækvivalensfaktor (TEF) blevet indført for at lette risikovurderingen og den forskriftsmæssige kontrol. Det betyder, at analyseresultaterne for hver enkelt af de 17 dioxin-kongenere og af de 12 dioxinlignende PCB-kongenere udtrykkes ved én mængdeenhed, nemlig "TCDD toksicitetsækvivalent" (TEQ).

(5) Dioxiner og PCB er ekstremt modstandsdygtige over for kemisk og biologisk nedbrydning og forbliver derfor i miljøet og opkoncentreres i fødekæden (foder og fødevarer).

(6) Over 90 % af menneskers eksponering for dioxin hidrører fra fødevarer. Animalske fødevarer bidrager normalt til ca. 80 % af den samlede eksponering. Dioxinbelastningen i dyr hidrører især fra foderstoffer. Derfor giver foderstoffer, og i visse tilfælde jord, anledning til bekymring som dioxinkilder.

(7) Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler vedtog den 30. maj 2001 en udtalelse om risikovurdering af dioxiner og dioxinlignende PCB i fødevarer, og den udgør en ajourføring baseret på nye videnskabelige oplysninger, der er fremkommet siden vedtagelsen af komitéens udtalelse om emnet den 22. november 2000. Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler fastsatte en tolerabel ugentlig indtagelse (TWI) for dioxiner og dioxinlignende PCB på 14 pg WHO-TEQ/kg kropsvægt. Skøn over eksponeringen tyder på, at en betragtelig del af Fællesskabets befolkning har en indtagelse via kosten, der overstiger TWI. Visse befolkningsgrupper i visse lande kan være udsat for større risici som følge af særlige kostvaner.

(8) For at sikre forbrugernes beskyttelse er det derfor vigtigt og nødvendigt at nedbringe menneskers eksponering for dioxiner via kosten. Der er observeret særligt høje dioxinværdier i bestemte fødevaregrupper. Da fødevareforurening hænger direkte sammen med foderforurening, skal der indføres en integreret fremgangsmåde for at nedbringe dioxinforekomsten i hele fødekæden, dvs. fra fodermidler via dyr, som anvendes i fødevareproduktionen, til mennesker.

(9) Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har anbefalet, at der fortsat bør gøres en indsats for mest muligt at begrænse udledningerne til miljøet af dioxiner og beslægtede forbindelser. Det er den mest effektive metode til at reducere forekomsten af dioxiner og lignende stoffer i fødevarekæden og til at sikre en fortsat reduktion af belastning af menneskekroppen. Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har peget på, at nyere undersøgelser af mælk og blod fra mennesker tyder på, at dioxinværdierne ikke længere falder.

(10) Grænseværdier for dioxin og dioxinlignende PCB egner sig til at imødegå, at befolkningen eksponeres i et uacceptabelt omfang, og til at imødegå distribution af fødevarer med et uacceptabelt højt forureningsniveau, f.eks. i tilfælde af utilsigtet forurening og eksponering. Endvidere er det nødvendigt at fastsætte grænseværdier for at kunne gennemføre et forskriftsmæssigt kontrolsystem og for at kunne sikre ensartet anvendelse.

(11) Foranstaltninger, der alene er baseret på fastsættelse af grænseværdier for dioxiner og dioxinlignende PCB i fødevarer, ville ikke være tilstrækkeligt effektive til at nedbringe menneskers eksponering for dioxiner, medmindre grænserne blev sat så lavt, at en stor del af fødevarerne skulle erklæres for uegnet til konsum. Det er generelt anerkendt, at grænseværdier for aktivt at nedbringe forekomsten af dioxiner i fødevarer bør ledsages af foranstaltninger, der ansporer til en aktiv fremgangsmåde, herunder indgrebsværdier og målværdier for fødevarer kombineret med foranstaltninger til begrænsning af emissioner. Målværdier angiver de niveauer, der skal opnås for endeligt at nedbringe hovedparten af befolkningens eksponering til den TWI, som Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har fastsat. Indgrebsværdier er et redskab, som de ansvarlige myndigheder og erhvervslivet kan anvende til at fremhæve de tilfælde, hvor det er relevant at identificere en forureningskilde, og til at træffe foranstaltninger, der reducerer eller fjerner den, ikke blot i tilfælde af manglende overholdelse af bestemmelserne i denne forordning, men også hvis der i fødevarer konstateres dioxinværdier, der ligger markant over de normale baggrundsværdier. Denne fremgangsmåde vil udmønte sig i en gradvis reduktion af dioxinværdierne i fødevarer, og målværdierne vil i sidste ende blive nået. Kommissionen retter derfor en henstilling til medlemsstaterne om dette emne.

(12) Fra et toksikologisk synspunkt burde der ganske vist gælde værdier for dioxiner, furaner og dioxinlignende PCB, men indtil videre er der kun fastsat grænseværdier for dioxiner og furaner og ikke for dioxinlignende PCB som følge af de meget begrænsede data, der foreligger om sidstnævntes prævalens. Der vil imidlertid fortsat blive foretaget overvågning, navnlig af forekomsten af dioxinlignende PCB, med henblik på at lade disse stoffer blive omfattet af grænseværdier.

(13) Vurderingen af, om dioxinindholdet i fødevarer er uacceptabelt, bør ske i lyset af de gængse baggrundsværdier for forurening, som varierer fra en fødevare til en anden. Grænseværdien bør fastsættes på et strengt, men realistisk niveau, under hensyntagen til baggrundsforureningen.

(14) For at sikre, at alle erhvervsdrivende i hele fødekæden (foder og fødevarer) fortsat gør deres yderste og alt det, der er nødvendigt, for at begrænse forekomsten af dioxiner i foder og fødevarer, bør de gældende grænseværdier inden for et nærmere fastsat tidsrum tages op til revision med henblik på at fastsætte lavere grænseværdier. Senest i 2006 bør menneskers eksponering for dioxiner samlet set være reduceret med mindst 25 %.

(15) Der fastsættes især grænseværdier for animalske fødevarer. Der er ikke fastsat nogen for produkter som hestekød, gedekød, kaninkød og æg af ænder, gæs og vagtler. Der foreligger kun begrænsede data om forekomsten af dioxin i disse fødevarer. De er ydermere kun af begrænset betydning for indtaget, og der er endnu ikke fastsat grænseværdier. Der er heller ikke fastsat nogen grænseværdier for korn, frugt og grøntsager, da disse fødevarer generelt har et lavt forureningsniveau og derfor kun i mindre grad bidrager til menneskets samlede eksponering for dioxiner. Omfanget af dioxiner og dioxinlignende PCB i disse fødevarer bør dog overvåges regelmæssigt.

(16) Vegetabilske olier indeholder normalt ikke dioxiner og dioxinlignende PCB af betydning. Da vegetabilske olier regelmæssigt markedsføres eller anvendes som fødevareingrediens opblandet med animalsk fedt, bør der i kontroløjemed fastsættes en grænseværdi for vegetabilske olier.

(17) Der kan på grundlag af de foreliggende data ikke fastsættes forskellige grænseværdier for forskellige kategorier af fisk og fiskerivarer. Grænseværdien for dioxin i fiskefoder betyder, at opdrættet fisk har en markant lavere dioxinværdi. Når der foreligger flere data, bør der eventuelt på et senere tidspunkt fastsættes forskellige værdier for de forskellige kategorier af fisk og fiskerivarer eller indføres undtagelser for kategorier af fisk, hvis de er af begrænset betydning for indtaget.

(18) Overvågningsdata viser, at æg fra fritgående høns eller fra fritgående høns - intensivt system - har højere dioxinværdier end æg fra burhøns. Der kan træffes foranstaltninger for at sikre, at dioxinværdierne i disse æg reduceres. Der bør derfor indføres en overgangsperiode, før grænseværdien gælder for æg fra fritgående høns eller fra fritgående høns - intensivt system.

(19) Det er vigtigt at reducere den samlede dioxinforurening af fødevarer. Det er derfor nødvendigt, at der indføres forbud mod at blande fødevarer, der overholder grænseværdierne, med fødevarer, der overskrider grænseværdierne.

(20) På baggrund af de eksisterende forskelle medlemsstaterne imellem og de konkurrenceforvridninger, som kan blive resultatet deraf, må der træffes EF-foranstaltninger til at beskytte folkesundheden og sikre markedets enhed, samtidig med at proportionalitetsprincippet respekteres.

(21) Forordning (EF) nr. 466/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(22) Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler er blevet hørt, jf. artikel 3 i forordning (EØF) nr. 315/93 om foranstaltninger, der kan indvirke på den offentlige sundhed.

(23) Den Stående Levnedsmiddelkomité har ikke afgivet en positiv udtalelse. Kommissionen har derfor ikke været i stand til at vedtage de planlagte bestemmelser i henhold til proceduren i artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 315/93 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 466/2001 foretages følgende ændringer:

1) Følgende indsættes som artikel 4a:

"Artikel 4a

For så vidt angår dioxiner i produkter, jf. sektion 5 i bilag I, er det forbudt

a) at blande produkter, der overholder grænseværdierne, med produkter, der overskrider grænseværdierne

b) at anvende produkter, der ikke overholder grænseværdierne, som ingrediens ved fremstilling af andre fødevarer."

2) I artikel 5 indsættes som stk. 3:

"3. Kommissionen tager sektion 5 i bilag I op til revision første gang senest den 31. December 2004 på grundlag af nye oplysninger om forekomsten af dioxiner og dioxinlignende PCB, navnlig med henblik på at også dioxinlignende PCB bliver omfattet af de værdier, der fastsættes.

Sektion 5 i bilag I tages atter op til revision senest den 31. december 2006 med henblik på en markant nedsættelse af grænseværdierne og evt. fastsættelse af grænseværdier for andre fødevarer."

3) Bilag I ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG

I bilag I indsættes som sektion 5:

"Sektion 5: Dioxin (summen af polychlorerede dibenzo-p-dioxiner (PCDD) og polychlorerede dibenzofuraner (PCDF) udtrykt i WHO's toksicitetsækvivalenter med anvendelse af WHO-TEF (toxic equivalency factors, 1997)

Produkt	**Grænseværdier (PCDD + PCDF)[25]** **(pg WHO-PCDD/F-TEQ/g fedtstof eller produkt)**	**Krav til prøveudtagning**	**Krav til analysemetoder**
5.1.1 Kød og kødprodukter [28] af			
- drøvtyggere (kvæg, får)	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g fedtstof[26,27]	Direktiv 2001/ . ./EF	Direktiv 2001/ . ./EF
- fjerkræ og opdrættet vildt	2 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g fedtstof[26,27]	Direktiv 2001/ . ./EF	Direktiv 2001/ . ./EF
- svin	1 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g fedtstof[26,27]	Direktiv 2001/ . ./EF	Direktiv 2001/ . ./EF
5.1.2 Lever og produkter heraf	6 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g fedtstof[26,27]	Direktiv 2001/ . ./EF	Direktiv 2001/ . ./EF
5.2. Fiskekød og fiskerivarer (29) og produkter heraf	4 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g vådvægt[26]	Direktiv 2001/ . ./EF	Direktiv 2001/ . ./EF
5.3. Mælk (30) og mejeriprodukter, herunder smørfedt	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g fedtstof[26,27]	Direktiv 2001/ . ./EF	Direktiv 2001/ . ./EF
5.4 Hønseæg og ægprodukter (31,32)	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g fedtstof[26,27]	Direktiv 2001/ . ./EF	Direktiv 2001/ . ./EF
5.5. Olier og fedtstoffer			
- Animalsk fedt			
- fra drøvtyggere	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g fedtstof[26]	Direktiv 2001/ . ./EF	Direktiv 2001/ . ./EF
- fra fjerkræ og opdrættet vildt	2 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g fedtstof[26]	Direktiv 2001/ . ./EF	Direktiv 2001/ . ./EF
- fra svin	1 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g fedtstof[26]	Direktiv 2001/ . ./EF	Direktiv 2001/ . ./EF
- blandet animalsk fedt	2 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g fedtstof[26]	Direktiv 2001/ . ./EF	Direktiv 2001/ . ./EF
- Vegetabilsk olie	0,75 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g fedtstof[26]	Direktiv 2001/ . ./EF	Direktiv 2001/ . ./EF
- Fiskeolie til konsum	2 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g fedtstof[26]	Direktiv 2001/ . ./EF	Direktiv 2001/ . ./EF

([25]) Øvre koncentrationer: De øvre koncentrationer beregnes ud fra den antagelse, at alle værdier af de forskellige kongenere, som ligger under bestemmelsesgrænsen, er lig med bestemmelsesgrænsen.

([26]) Disse grænseværdier tages første gang op til revision senest den 31. december 2004 på grundlag af nye oplysninger om forekomsten af dioxiner og dioxinlignende PCB, navnlig med henblik på at også dioxinlignende PCB bliver omfattet af de værdier, der fastsættes, og de tages atter op til revision senest den 31. december 2006 med henblik på en markant nedsættelse af grænseværdierne.

([27]) Grænseværdierne gælder ikke for fødevarer, der indeholder < 1 % fedtstof.

([28]) Kød af kvæg, får, svin, fjerkræ og opdrættet vildt som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 64/433/EØF (EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012), senest ændret ved direktiv 95/23/EF (EFT L 243 af 11.10.1995, s.7), og i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 71/118/EØF (EFT L 55 af 8.3.1971, s. 23), senest ændret ved direktiv 97/79/EF (EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31), samt i artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 91/495/EØF (EFT L 268 af 24.9.1991, s. 41), senest ændret ved direktiv 94/65/EF (EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10), undtagen slagteaffald som defineret i artikel 2, litra e), i Rådets direktiv 64/433/EØF og i artikel 2, stk. 5, i Rådets direktiv 71/118/EØF.

([29]) Fiskekød og fiskerivarer som defineret i kategori a), b), c), e) og f) i tabellen i artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22). Grænseværdien gælder for krebsdyr, undtagen brunt krabbekød, og for blæksprutter uden organer.

([30]) Mælk (rå mælk, mælk til fremstilling af mælkebaserede produkter og varmebehandlet mælk som defineret i Rådets direktiv 92/46/EØF (EFT L 268 af 14.9.1992, s.1), senest ændret ved Rådets direktiv 94/71/EF (EFT L 368 af 31.12.1994, s. 33)).

([31]) Hønseæg og ægprodukter som defineret i artikel 2 i Rådets direktiv 89/437/EØF (EFT L 212 af 22.7.1989, s. 87).

([32]) Æg fra fritgående høns eller fra fritgående høns - intensivt system - som defineret i artikel 18 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1274/91 (EFT L 121 af 16.5.1991, s. 1) skal overholde den fastsatte grænseværdi fra den 1. januar 2004."